

[Aldt.]

der raabes paa, og det vil for saa vidt altsaa være en bekvem Maade at faa tilfredsstillet et Krav om saadanne Lærere paa. Men jeg hører nu til dem, der mener, at det er bedst for Skolen og for det danske Folk, at der er en bred Adgang til alle vore Skolers Embeder, at den altsaa ikke snævres ind derved, at det er Studentereksamen, der bliver Indgangsporten, men at den almindelige Læreruddannelse tilfredsstiller hele vor Skoles Behov, og jeg kan give det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen fuldstændig Ret, naar han fremhæver, at et alment folkeligt Grundlag er det, der skal bygges paa i den Henseende.

Vi fra vor Side vil gaa med til et Forsøg paa en særlig Studenteruddannelse i Troen paa, at man i Samlingen 1951—52 vil have tilstrækkelig Oversigt over Uddannelsens Virkemaade til at afgøre, om den bør fortsættes eller igen forsvinde og indbygges i den almindelige Seminarieuddannelse. Denne bør efter min Mening snarest undergaa en Forandring i Retning af, at vi i Stedet for at lægge Vægten paa den store faglige Dygtighed tværtimod lægger den stærkest mulig paa den karakterdannende og aandelige Side. Det er jo ikke ovenud dygtige Realskolebørn, vi trænger til som Lærere; det er Folk med Personlighed og Karakter, Folk af aandelig Lødhed, vi trænger til, hvis vor Skole skal danne og præge de opvoksende danske Børn og unge paa en tilfredsstillende Maade.

Jeg tillader mig at spørge den højtærede Undervisningsminister, om han agter at nedsætte en Kommission til at arbejde med dette Spørgsmaal, Spørgsmaalet om en ny Læreruddannelse. Efter min Mening er Tiden i høj Grad inde hertil.

Den 2-aarige Studenteruddannelse er jeg saa afgjort imod, men ud fra den Betragtning, at det er bedre med 2-aarige Studenter til Lærere end slet ingen, tør jeg som flere tidligere Ordførere alligevel ikke anbefale at stemme imod Forslaget. Ja, jeg vil gaa saa vidt, at jeg i den Situation, vi staar i, endogsaa vil anbefale at stemme for Forslaget i Tillid til, at de unge, som naar ind i den danske Skole over Studentereksamen plus en 2-aarig Uddannelse, vil vise sig den Tillid værdig, som Samfundet gennem denne Lov viser dem, og flittigt ved større og mindre Kursus og paa anden Maade vil dygtiggøre sig i deres første Læreraar, saa de kommer fuldt paa Højde med deres Lærerkolleger.

Jeg vil finde det uforsvarligt — det gælder baade den 2-aarige og den 3-aarige Uddannelse af Studenter til Lærere og Lærer-

inder —, hvis enhver Studentereksamen skal give Adgang til denne Uddannelse. Der maa være et vist Minimumskrav; de allerdaarligste Studentereksamener bør ikke give Adgang. Hvis det bliver Tilfældet, vil vi faa Skolen fyldt med Studenter, som lige akkurat har kunnet holde Hovedet oven Vand ved Studentereksamen, og som gennem Studiet til Lærer eller Lærerinde ser en let Adgang til at faa en Stilling, som kan forsørge dem. Hverken den danske Skole eller det danske Folk er tjent med saadanne.

En god Støtte til dem, der søger Seminarierne, kan jeg meget anbefale. Den vil fremme Tilgangen til Seminarierne. Men i det hele taget maa jeg anføre, at den eneste virkelig holdbare Vej frem med Hensyn til Afhjælpning af Læremangelen er, at alle Lærerlønninger virkelig kommer op i den Højde, som Gerningen i Skolen berettiger til, og som Samfundet bør værdsætte den til. Der er de desværre ikke i Dag; den nye Lærerlønningslov naaede desværre ikke dertil.

Søren Olesen: Der er nu blevet fremdraget mange forskellige Forhold, og jeg skal derfor ikke sige meget om de foreliggende Lovforslag. Jeg vil gerne begynde med at understrege det, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen fremdrog, at en af Aarsagerne til Læremangelen sikkert maa søges i, at der er mange unge Lærere indkaldt til Soldatertjeneste; da den er forlænget ud over, hvad den plejer at være, optager den altsaa en længere Tid. Paa samme Maade er det ogsaa rigtigt, at en Del Lærere særlig i de senere Aar er gaaet over i andre Erhverv. Jeg har selv set Eksempler paa, at Lærere syntes, at det var for daarlige Kaar, der blev budt dem, og derfor valgte de at gaa over i andre Erhverv, naar de havde Mulighed derfor. Jeg haaber, at der kan rettes paa disse Forhold, at vi ikke vedblivende skal have saa mange unge Mænd inde i Soldatertjenesten, og at der ogsaa gives Lærerne saadanne økonomiske Kaar, saa de ikke saa let fristes til at søge over i andre Erhverv. Jeg tænker her særlig paa, at man bibeholdt en særlig Lønskala for de saakaldte „andre Lærere paa Landet“. Jeg mener, det var en Fejl i Lærerlønningsloven, at man gjorde dette.

Hvad angaar de to foreliggende Lovforslag, kan jeg fuldt ud tiltræde dem begge. Med Hensyn til det første, vil jeg gerne sige om Forskolelærerinderne, at deres pædagogiske og praktiske Uddannelse jo er lige saa god som den, de øvrige Lærere i Skolen har, og det er særlig den, det drejer sig om, naar